

Uzasadnienie

Pismem z 15 lipca 2020 r., które wpłynęło do Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. w dniu 23 lipca 2020 r. Pan R. D. wnosił o podjęcie postępowania dyscyplinarnego z uwagi na działania radcy prawnego A. T. - numer wpisu na listę radców prawnych (...) (...) W. (...), które w jego ocenie miały naruszać zasady etyki obowiązujące radcę prawnego.

W ocenie skarżącego radca prawny A. T. świadcząc pomoc prawną na rzecz (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty bezprawnie i bezpodstawnie wystąpiła z wnioskiem o wszczęcie egzekucji komorniczej wobec niego oraz zawnioskowała o wezwanie skarżącego do złożenia wykazu majątku, a to w celu wyegzekwowania kwoty (...) zł, wynikającej z nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy dla (...) dnia 10 maja 2012 r. w sprawie o sygn. akt (...). W ocenie R. D. tytuł wykonawczy, na podstawie którego wszczęte zostało postępowanie egzekucyjne jest nieważny i nielegalny. R. D. twierdził ponadto, że nie zawarł umowy z mandantem radcy prawnego A. T., a radca prawny winna uzyskać właściwy wyrok i dopiero na jego podstawie prowadzić postępowanie egzekucyjne.

Po przeprowadzeniu czynności sprawdzających w oparciu o zebrane w sprawie dokumenty postanowieniem z dnia 19 października 2020 r. Rzecznik Dyscyplinarny odmówiła wszczęcia dochodzenia w sprawie postępowania radcy prawnego A. T., w zakresie czynności radcy prawnego A. T., jakie podjęła działając w 2020 r. jako pełnomocnik (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w sprawie egzekucyjnej przeciwko Panu R. D., prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla (...) K. W., sygn. akt (...).

W uzasadnieniu postanowienia Rzecznik Dyscyplinarny wskazała, że zadaniem radcy prawnego jest świadczenie pomocy prawnej dla mandanta radcy prawnego. Świadczona przez radcę prawnego pomoc prawna powinna mieć na celu ochronę prawną interesów podmiotów, na rzecz których ta pomoc jest świadczona (art. 2 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r., tekst jednolity Dz.U. z 2020 roku, poz. 75), a świadcząc tę pomoc prawną w tej konkretnej sprawie radca prawny A. T. nie naruszyła przepisów ustawy o radcach prawnych, ani zasad etyki obowiązujących radcę prawnego.

Od tego postanowienia odwołanie wniósł skarżący, powtarzając zarzuty wobec radcy prawnego A. T. i nie godząc się z postanowieniem Rzecznika Dyscyplinarnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że ustalenia w zakresie stanu faktycznego, jakie poczynił Rzecznik Dyscyplinarny są w całości prawidłowe i Okręgowy Sąd Dyscyplinarny je podziela i przyjmuje za własne.

Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał za Rzecznikiem Dyscyplinarnym, że skarżący nieprawidłowo wiąże z działaniem radcy prawnego A. T. naruszenie jego praw. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny podziela niewątpliwie prawnie stanowisko, że skarżący mógł kwestionować ważność tytułu wykonawczego w procedurze sądowej przed właściwym sądem powszechnym. Radca prawny zaś nie ma podstaw, aby kwestionować orzeczenia sądów powszechnych, a odmawiając realizacji w egzekucji komorniczej tytułu wykonawczego naruszałby prawa swojego klienta, który zlecił radcy prawnemu działanie w postępowaniu egzekucyjnym. Radca prawny reprezentujący wierzyciela nie jest w ocenie Sądu Dyscyplinarnego uprawniony do kwestionowania wydanych orzeczeń sądów i winien dążyć do zgodnego z prawem jak najszybszego zrealizowania tytułu wykonawczego, działając w interesie swojego mocodawcy, zaś interes mocodawcy będącego wierzycielem jest w naturalny sposób inny niż interes dłużnika, można nawet uznać, że interesy te są sprzeczne, a zatem radca prawny działając na korzyść dłużnika (np. opóźniając wyegzekwowanie należności zasądzonej tytułem wykonawczym, czy kwestionując sam tytuł wykonawczy) naruszałby w sposób rażący interes swojego mocodawcy – co byłoby właśnie przewinieniem dyscyplinarnym, za które radca prawny ponosił był odpowiedzialność dyscyplinarną oraz odszkodowawczą.

Zgodnie z postanowieniem art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych radca prawny podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za:

1)

postępowanie sprzeczne z prawem,

2)

postępowanie sprzeczne z zasadami etyki lub godnością zawodu,

3)

naruszenie obowiązków zawodowych.

W ocenie Sądu Dyscyplinarnego czynności, jakie podjęła radca prawny A. T. były zgodne z prawem i zasadami etyki obowiązującymi radców prawnych. O tym, czy wszcząć postępowanie egzekucyjne decyduje klient radcy prawnego, a nie sam radca prawny, nie będący przecież wierzycielem. Zadaniem radcy prawnego jest w tym zakresie wyłącznie reprezentacja interesów klienta. Ocena prawidłowości tytułu wykonawczego przedstawionego przez pełnomocnika procesowego należy do komornika sądowego, który wniosek otrzymał, może także być poddana badaniu przez sąd powszechny, jeśli dłużnik go zakwestionuje składając np. powództwo przeciwegzekucyjne, bądź składając zażalenie na nadanie klauzuli wykonalności na tytuł egzekucyjny. W nn. postępowaniu nie został przedstawiony żaden dowód na okoliczność pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności, czy nawet jakiegokolwiek próby podjętej przez skarżącego obalenia tytułu wykonawczego, czy jakiegokolwiek próby jego podważania.

W ocenie Sądu Dyscyplinarnego skarżący błędnie utożsamia swoje problemy wynikające z toczonego wobec jego osoby postępowania komorniczego z samym radcą prawnym A. T., reprezentującą tylko jego wierzyciela.

Mając powyższe na uwadze decyzję o odmowie wszczęcia dochodzenia w niniejszej sprawie podjętą przez Rzecznika Dyscyplinarnego należy uznać za prawidłową, a zarzuty wobec radcy prawnego A. T. za niezasadne.

Konsekwencją utrzymania postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego w mocy jest rozstrzygnięcie o kosztach postępowania, które zostały nałożone na Okręgową Izbę Radców Prawnych (...) W., zgodnie z art. 70⁶ ust. 2 zdanie drugie ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. (tekst jednolity Dz.U. z 2020 roku, poz. 75). Zryczałtowane koszty postępowania dyscyplinarnego w niniejszym postępowaniu odwoławczym wyniosły 1.000 zł (słownie: tysiąc złotych).

Niniejsze postanowienie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) W., jako wydane w II instancji jest prawomocne i nie służy od niego środek odwoławczy.